

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoKR/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121205808
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:8121205808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XXX, XXX XX B., v konaní právne zastúpená JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, IČO: 35 514 892, proti žalovanému: A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., v konaní právne zastúpený JUDr. Jurajom Špirkom, advokátom so sídlom Nerudova 6, 040 01 Košice, IČO: 45 009 538, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 11.03.2022, č.k. 5Odi/4/2021-121 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 5Odi/4/2021-121 zo dňa 11.03.2022.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) rozhodol:

I. Z r u š u j e oddĺženie žalovaného A. C., nar. XX.XX.XXXX, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 09.12.2020, č. k. 4OdK/300/2020 - 80, zverejneným dňa 15.12.2020 v Obchodnom vestníku.

II. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej mu dňa 14.7.2021, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia oddĺženia žalovaného, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 4OdK/300/2020-18 zo dňa 09.12.2020 pre nepoctivý zámer.

2.1. Dôvodila, že dňa 26.07.2020 požiadal žalovaný žalobkyňu, aby mu pod zámienkou, že v uvedený deň stratil peňaženku aj všetky doklady (vrátane platobných kariet), poskytla finančné prostriedky vo výške 8.000 EUR z dôvodu, že dňa 27.07.2020 potrebuje uhradiť platby v hotovostnej sume. Zároveň jej oznámil, že peňažné prostriedky vo výške 8.000 EUR už prostredníctvom internetbankingu poukázal na jej účet, a teda odovzdanie sumy 8.000 EUR nebude pôžičkou, ale zabezpečiť si tak v hotovosti prostriedky, ku ktorým pre stratu dokladov a platobných kariet nemal dňa 27.07.2020 prístup. Dňa 27.7.2020 odovzdala žalobkyňa žalovanému sumu 8.000 EUR.

Dňa 11.8.2020 vybrala zo svojho účtu sumu 7.000 EUR, ktorú odovzdala žalovanému ako pôžičku, ktorú odôvodnil tak, že svoje finančné prostriedky vrátane tých, ktoré mal odložené na dovolenku, ktorú mali spolu stráviť musel naliehavo použiť na zloženie zálohy na kúpu domu, pričom tieto prostriedky jej sľúbil vrátiť po návrate z dovolenky.

Dňa 24.08.2020 požiadal žalobkyňa o požičanie sumy 5.000 EUR dôvodiac, že si zabuchol dvere na svojom byte, v ktorom mal všetky doklady vrátane platobných kariet a uvedenú sumu potrebuje na vypáčenie dverí s tým, že išlo o špeciálne bezpečnostné dvere.

2.2. Dňa 18.09.2020 žalovaný písomne uznal svoj dlh vo výške 20.000 EUR a zaviazal sa ho vrátiť do štyroch mesiacov (do 18.1.2021).

2.3. Dňa 18.08.2020 doručil žalovaný Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddĺžení konkurzom a tak vykonal konkrétny úkon smerujúci k zbaveniu sa dlhov oddĺžením. Žalobkyňa zdôraznila, že pôžička vo výške 5.000 EUR mu bola poskytnutá žalobkyňou dňa 24.08.2020, teda už v čase kedy požiadal Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnych služieb.

2.4. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný je dobrovoľne nezamestnaný od roku 2010. Dlhy nadobudol v čase medzi 27.07.2020 a 24.08.2020, ktoré dlhy mu vznikli na základe jeho aktívneho konania.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, popierajúc tvrdenie, že by dňa 18.08.2020 požiadal Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci. Zdôraznil, že prvýkrát požiadal Centrum právnej pomoci o pomoc dňa 27.09.2020. Poprel, že by od žalobkyne vylákal akékoľvek finančné prostriedky spôsobom opísaným v žalobe, tvrdiac, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol milenecký vzťah napriek tomu, že je ženatý. Bol nesolventný, žalobkyňa bola solventná dáma, čo sa prejavovalo aj pri spoločnom hospodárení vo vzťahu. Žalovaný nedokázal finančne zabezpečiť ich nákladné spoločné aktivity, žalobkyňa vždy vopred poskytla žalovanému financie za účelom ich zabezpečenia a prefinancovania. Finančné prostriedky vo výške 20.000 EUR neboli vylákané, ale určené na spoločné bežné výdaje (obedy, večere, darčeky, výlety vrátane spoločnej dovolenky). Suma 7.000 EUR, ktorú zobrala žalobkyňa z účtu bola bezprostredne celá použitá na ich spoločnej dovolenke v Chorvátsku od 12.08.2020 do 16.08.2020, ďalšia časť bola minutá na výlety vo Vysokých Tatrách a v Prahe. Žalovaný zdôraznil, že výpisy z účtu sice preukazujú výber súm opísaný v žalobe, avšak nepreukazujú aj skutočné odovzdanie týchto súm žalovanému, nepreukazujú skutočnú vôľu žalobkyne poskytnúť žalovanému pôžičku, a jeho vôľu prijať financie ako pôžičku. Žalobkyňa sa dožadovala vrátenia peňazí až po ich rozchode. Poprel, že by sa pred poskytnutím finančných prostriedkov od žalobkyne spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. Dlh voči žalobkyňi nebol rozhodujúcou skutočnosťou, prečo požiadal o vyhlásenie konkurzu a tvoril približne 28 % všetkých dlhov, žalobkyňa bola len jedným z dvanástich veriteľov žalovaného. Zdôraznil, že svoju zlú finančnú situáciu sa snažil riešiť kúpou nehnuteľnosti, jej následnou rekonštrukciou, rozdelením na byty a následným predajom. Stroskotanie prefinancovania tohto projektu bolo príčinou, prečo žalovaný napokon požiadal o oddĺženie.

3.1. Vo vzťahu k žalobkyňou predloženému uznaniu dlhu uviedol, že išlo o prejav poskytnutia súčinnosti veriteľovi, pričom v tom čase už ich vzájomný intímny vzťah skončil. Žalovaný podpísal uznanie dlhu po tom, čo žalobkyňa začala systematicky ničiť manželský vzťah žalovaného, aktívne vyhľadávala jeho manželku. Zdôraznil aj skutočnosť, že samotná žalobkyňa sa správala nedbalo, keď podľa jej tvrdení poskytla žalovanému trikrát za sebou finančné prostriedky aj keď videla, že jej predošlé peniaze nevrátil. Zdôraznil, že po podaní návrhu vynaložil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností a schopností, poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť a začal riadne platiť výživné.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:

- Centrum právnej pomoci rozhodnutím o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci sp. zn. KaKE 22958/2020 priznalo žalovanému nárok na poskytnutie právnej pomoci na základe žiadosti zo dňa 29.09.2020;

- žalovaný podal na Okresný súd Prešov návrh na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby podľa 4. časti zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 24.11.2020;

- uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4OdK/300/2020 -18 zo dňa 9.12.2020, právoplatným dňa 16.12.2020 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: A. C., nar. XX.XX.XXXX, ustanovil E. F. B. G., so sídlom kancelárie Metodová 331/12, Prešov a oddĺžil žalovaného tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia;

- uznaním dlhu zo dňa 18.09.2020 žalovaný uznal čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči žalobkyni vo výške 20.000 EUR a zaviazal sa vrátiť jej ho v štyroch splátkach alebo v jednorazovej splátke v lehote štyroch mesiacov;
- žalobkyňa realizovala výbery v hotovosti zo svojho účtu dňa 24.08.2020 v sume 5.000 EUR, dňa 11.08.2020 v sume 7.000 EUR, dňa 29.07.2020 v sume 8.000 EUR;
- z predloženej vytlačenej písomnej komunikácie realizovanej prostredníctvom mobilnej aplikácie súd zistil, že žalobkyňa so žalovaným komunikovali tak ako to uvádzala v žalobnom návrhu;
- Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Košice II dňa 31.08.2020, sp. zn. XX/XX/XXXX-XXX bol žalovaný uznaný vinným, že v presne nezistený deň v mesiaci júl 2018 osobne uzatvoril s F. H. B., I. ústnu dohodu o zabezpečení a nainštalovaní obývacej skrine na mieru do jej bytu v B. J. K. L. X, za ktorú mu postupne vyplatila 17.07.2018 v hotovosti sumu 1.200 EUR, dňa 08.08.2018 mu v hotovosti vyplatila sumu 1.000 EUR a dňa 28.01.2019 na ním uvedený účet vložila 200 EUR, pričom už v čase uzatvorenia dohody konal úmyselne tovar nedodať a nenainštalovať, neustále presúval dodanie skrine a aj montáž rôznymi výhovorkami, pričom jej doteraz obývaciu skriňu na mieru nedodal a nenainštaloval, ani jej nevrátil finančné prostriedky, čím F. H. B. I. spôsobil škodu vo výške 2.400 EUR, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona;
- žalovaný mal ku dňu 24.11.2020 veriteľov: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., EOS KSI Slovensko s.r.o., B. H., P.AP.Service spol. s r.o., Slovenská konsolidačná a. s., B. C., C. B., C. M., M. B. C., Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Československá obchodná banka a.s.. Je dobrovoľne nezamestnaný, otcom štyroch detí, na ktoré platí 480 EUR, na stravu 150 EUR, má manželku L. C., s ktorou žije v spoločnej domácnosti (zistené zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4OdK/300/2020).

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 166 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej ako ZKR), § 166e, § 166f, § 166g ZKR (právna úprava oddĺženia, právo veriteľa domáhať sa zrušenia oddĺženia, právna úprava poctivého/nepoctivého zámeru dlžníka), § 196 ZKR a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

6. Argumentoval, že k podaniu návrhu na oddĺženie došlo krátko na to (žalovaný požiadal Centrum právnej pomoci o právnu pomoc podanú zo dňa 29.9.2020), keď uznal dlh voči žalobkyni (uznanie zo dňa 18.9.2020), pričom pôžičky u nej realizoval v období od 29.07.2020 do 24.08.2020, teda nepochybne v čase, keď mal aj množstvo iných veriteľov. Prihliadol pri tom na skutočnosť, že žalovaný nepracoval od roku 2010 a netvrdil, a ani nepreukázal, že by chcel v danom období pracovať, v čase zadĺženia nemal žiadny príjem, z ktorého by bolo možné uhradiť záväzky žalobkyni.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní úspešnej žalobkyni.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/CSP.

8.1. Argumentuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože len zhrnul a opísal jednotlivé dôkazy. Uviedol, že trestný rozkaz bol zrušený. Zdôraznil, že pozornosť súdu sa v dôvodoch rozsudku koncentrovala na rekapituláciu obsahu vykonaných dôkazov, avšak bez toho, aby súd jasne a zrozumiteľne uviedol aký záver učinil o skutkovom stave veci, t.j. aké logicky prepojené dielčie skutkové zistenia učinil z tých dôkazov, z ktorých čerpal predmetné skutkové zistenia pre svoje rozhodnutie. Z odôvodnenia rozsudku totiž vyplýva, že súd sa uspokojil v rozsudku iba s označením vykonaných dôkazov a následne v rozsudku už len neprípustne formuloval súhrné zistenia, z ktorých bez ďalšieho vyvodil záver, že žalovaný ako dlžník nemal poctivý zámer. Keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov a právnym záverom na strane druhej, resp. z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces zakotveného v článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

8.2. V ďalšom zdôraznil, že síce podpísal dňa 18.09.2020 uznanie dlhu, avšak táto skutočnosť nemôže byť pre neho na ujmu, naopak ide o poctivý zámer dlžníka a prejav poskytnutia súčinnosti veriteľovi. Požiadal o právnu pomoc príslušné Centrum právnej pomoci dňa 29.09.2020, ktoré mu po zhodnotení jeho majetkovej situácie ako dlžníkovi odporučilo oddĺženie formou konkurzu. Uvedená situácia rovnako nemôže byť posúdená ako nepoctivý zámer žalovaného. Nie je správne ani tvrdenie súdu, že „žalovaný nepracoval od roku 2010“. Totiž v životopise, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu síce

uviedol, že bol od roku 2010 do 2020 nezamestnaný, avšak zároveň uviedol, že pracoval brigádne po stavbách. Svoju zlú finančnú situáciu sa snažil riešiť kúpou nehnuteľnosti, jej následnou rekonštrukciou rozdelením na byty a predajom so značným ziskom. Konkrétne išlo o meštiacky dom na Dominikánskom námestí v Košiciach, z ktorého sa po rekonštrukcii mali vytvoriť štyri samostatné bytové jednotky. Na tomto projekte pracoval dlhší čas, mal zabezpečené aj takmer celé refinancovanie kúpy nehnuteľnosti. Stroskotanie prefinancovania projektu bolo príčinou, prečo nakoniec žalovaný požiadaval o oddĺženie.

8.3. V ďalšom argumentuje, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhovaný stranami sporu a to, aby do spisu doložil celý konkurzný spis vedený správkyňou žalovaného E. F. B. G., sp. zn. 4OdK/300/2020 S1747, nevyjadril sa k dôkazom predloženým právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní dňa 11.03.2022 a to k záznamu zo stretnutia zaznamenaného správkyňou konkurznej podstaty úpadcu E. F. B. G., ktorý mal preukazovať skutočnosť, že dlžník mal poctivý zámer, pretože poskytol správcovi potrebnú súčinnosť. Výpisom zo Živnostenského registra preukazoval žalovaný skutočnosť, že si dal do poriadku súkromné veci, začlenil sa do života, zabezpečil si riešenie svojej finančnej situácie tým, že začal podnikat'. Výpisom z Registra poverení na vykonanie exekúcie poukázal žalovaný na to, že nemal žiadne ďalšie exekúcie. Nachádza sa v ňom jediná exekúcia v prospech oprávneného EOS KSI Slovensko s.r.o., ktorá mala byť zastavená vzhľadom na oddĺženie žalovaného. Z dôvodu nekonania súdneho exekútora od vyhlásenia konkurzu však k zastaveniu exekúcie nedošlo. Súd na uvedené dôkazy neprihliadol z dôvodu, že neboli predložené včas v rámci koncentrácie konania. V tejto súvislosti však odvolateľ zdôraznil, že bolo povinnosťou súdu zabezpečiť správčový spis, pokiaľ to zhodne navrhli strany sporu. Pokiaľ ide o ďalšie dôkazy (vyjadrenie Centra právnej pomoci k dátumu požiadania pomoci žalovaným a výpis zo Živnostenského registra) zdôraznil, že v čase vyjadrenia sa k žalobe týmito dôkazmi nedisponoval, resp. tieto dôkazy ešte neexistovali. Žalovanému vzniklo živnostenské oprávnenie až 1.02.2020.

8.4. V ďalšom poprel, že by pri preberaní finančných prostriedkov od žalobkyne spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. Záverom zdôraznil, že pokiaľ ide o pozitívne a negatívne vymedzenie poctivého zámeru, pomer okolností svedčiacich pre poctivý zámer výrazne prevažuje nad okolnosťami, ktoré by mohli svedčiť pre nepoctivý zámer a zdôraznil, že účelom oddĺženia je pomoc fyzickým osobám, ktoré sú neúmerne zadlžené, aby sa z tohto „kolotoča“ vedeli dostať a začať odznova.

8.5. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo ho zmenil tak, že žalobu zamietne.

9. Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť, poukazujúc na Trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Košice II dňa 27. 02.2023, sp. zn. XX/X/XXXX-XXX, právoplatný dňa 17.3.2023, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného, že vystupujúc pod vytvorenou identitou plastického chirurga po tom, čo sa v priebehu roka 2020 prostredníctvom sociálnej siete „Badoo“ a následne dňa 19.07.2020 osobne zoznámil na ul. Bratislavská v Košiciach s poškodenou A. B. C.:

1/ dňa 26.07.2020 podvodným spôsobom vylákal od A. B. C. sumu vo výške 8.000 EUR pod zámienkou kúpy koženého kresla do svojej ambulancie, ktoré nemohol sám zaplatiť z dôvodu údajnej straty dokladov a platobných kariet, na základe čoho mu poškodená dňa 27.07.2020 tieto peniaze vybrala v pobočke M. D. H. v Košiciach a osobne odovzdala na presne nezistenom miesta v Košiciach, ktorú jej mal vrátiť v daný deň zaslaním peňazí na jej účet, čo však neurobil, kreslo nekúpil a peniaze jej nevrátil. 2/ začiatkom mesiaca august 2020 podvodným spôsobom vylákal od poškodenej sumu vo výške 7.000 Eur pod zámienkou doplatenia kúpnej ceny nehnuteľnosti – rodinného domu v Košiciach, ktoré pre neho poškodená vybrala dňa 11.08.2020 v pobočke M. D. H. v Košiciach a osobne mu odovzdala na presne nezistenom mieste v Košiciach, pričom uvedenú nehnuteľnosť nekúpil a peniaze jej nevrátil.

3/ dňa 24.08.2020 podvodným spôsobom vylákal od poškodenej sumu vo výške 5.000 EUR pod zámienkou úhrady nákladov na otvorenie zabuchnutých bezpečnostných dverí v jeho byte na nezistenej adrese, na základe čoho poškodená dňa 24.08.2020 vybrala finančnú hotovosť v požadovanej výške zo svojho účtu vedeného v M. D. H. v Košiciach a osobne odovzdala pred pobočkou M. H. nachádzajúcej sa v OC Optima v Košiciach, pričom túto sumu nevrátil a ponechal si ju pre vlastnú potrebu.

Čím takto obvinený A. C. uviedol poškodenú A. B. C. do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 20.000 EUR.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia

odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

11. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b), t. j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; písm. f), t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a písm. d), t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolanie prejednal.

11.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

11.2. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II. ÚS 14/2001, II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t. j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

11.3. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové

zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

11.4. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.6.2023 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. 235/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na Úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

13. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav na základe dokazovania, ktoré vo veci vykonal. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli, pričom prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP, na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, z ktorých vyvodil správne práva a povinnosti strán sporu.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 1). Na doplnenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navyše udáva:

15. Procesný inštitút zbavenia sa dlhov dlžníka formou oddĺženia je právnym nástrojom určeným výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v ZKR dosiahnuť nevymáhateľnosť pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka. Za súčasného právneho stavu tak nezabezpečený veriteľ, ktorým žalobkyňa nesporne je, nedisponuje účinnými právnymi prostriedkami, ktorými by za stavu plurality veriteľov a pri nedostatku majetku dlžníka na uspokojenie všetkých záväzkov dosiahol pri podaní návrhu dlžníkom na vyhlásenie konkurzu oddĺžením iné než pomerné uspokojenie.

15.1. ZKR obmedzuje oddĺženie podmienkou zistenia poctivosti zámeru dlžníka, ktorý však súd pred vyhlásením konkurzu oddĺžením neskúma. Táto podmienka je vyjadrením snahy eliminovať možnosti dlžníka o zneužitie tohto inštitútu, čo však súd zisťuje len na základe návrhového konania dotknutého veriteľa a až potom, ako k oddĺženiu dlžníka došlo. Záver konkurzného súdu o tom, že návrhom na povolenie oddĺženia nesledoval dlžník poctivý zámer, je tak výsledkom hodnotenia konania a správania sa žalovaného ako dlžníka súdom, keď zohľadňuje najrôznejšie okolnosti, ktoré musia byť v súvislosti s vyhodnotením poctivosti/nepoctivosti zámeru dlžníka posudzované s individuálnym prístupom.

15.2. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom oddĺženia nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ale úplne zbaviť dlžníka – fyzickú osobu jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života a aby negenerovali jeho ďalší úpadok, teda aby sa dlžník mohol opätovne postaviť na vlastné nohy po hospodárskej stránke zabezpečenia svojej ďalšej existencie (Nález ÚS SR zo dňa 10.1.2017, sp. zn. III.ÚS 570/2016). Podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením tak nie je možné riešiť situáciu, keď sa dlžník snaží zbaviť svojej zodpovednosti tak, aby svojim veriteľom nemusel uhradiť pohľadávku a to ani čiastočne. Ďalej je potrebné uviesť, že možný záver súdu, že dlžník návrhom na povolenie oddĺženia nesledoval poctivý zámer sa neviaže „len“ na skutočnosti uvedené v § 166g ods. 2 ZKR (zákonodarca použil výraz „najmä“), ale je výsledkom hodnotenia správania dlžníka zohľadňujúcim najrôznejšie okolnosti, ktoré by na prijatie tohto záveru mohli mať vplyv a to v časovom horizonte pred podaním návrhu, pri jeho podaní, ako aj po oddĺžení. V zmysle uvedeného je tak (pre rozhodnutie v prejednávanej veci) nerelevantné, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy – záznam zo stretnutia so správkynou zo dňa 10.5.2021 a výpis zo Živnostenského registra Okresného súdu Prešov č. 750-60502 (ktorými žalovaný preukazoval, že poskytol správkyni súčinnosť a zabezpečil si riešenie svojej finančnej situácie tým, že začal podnikat' a začlenil sa do spoločnosti). Uvedené totiž neznamená, že pri existencii správania vymedzeného v § 166g ods. 1 ZKR je možné automaticky dospieť k záveru o poctivom zámere dlžníka bez toho, aby súd nebral zreteľ aj na všetky ďalšie okolnosti vymedzené v ods. 2 ust. zákona, pri existencii ktorých je poctivý zámer vylúčený.

16. Vyhodnotiac dôkazy predložené žalobkyňou a to najmä komunikáciu medzi ňou a žalovaným (ktorej obsah napokon žalovaný ani nepoprel) vo vzťahu k žalovaným tvrdenému účelu ňou poskytovaných finančných prostriedkov uvádzanému ním v tejto komunikácii, poskytovanie vyslovene nepravdivých informácií (plastický chirurg) odvolací súd nemohol dospieť k inému záveru ako súd prvej inštancie a to, že u žalovaného poctivý zámer absentoval.

16.1. Odvolací súd sa nebude vyjadrovať k námietke odvolateľa o nedbalom správaní žalobkyne (keď mu opätovne poskytla finančné prostriedky napriek tomu, že jej predošlé nevrátil) len pre úplnosť udáva, že by malo byť normou v medziľudských vzťahoch nezavádzať, neklamať, nezneužívať dôveru a že pre človeka, ktorý sa v tejto norme „pohybuje“ je prirodzené očakávať takéto správanie aj od iných, čo rozhodne nemožno nazvať nedbalosťou.

16.2. Je pravdou tvrdenie odvolateľa, že účelom oddĺženia je to, aby dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali dlžníka po zvyšok života, teda umožniť mu akýsi „reštart“ a to aj v prípade, ak sa sám vlastným neuváženým konaním do „kolotoča“ dlhov dostal (naj. pôžičky od nebankových subjektov atď.). Odvolací súd však zastáva názor, že takúto ochranu nemožno poskytnúť nečestnému konaniu, ktorého cieľom bolo získať finančný prospech (žalovaný tvrdenie, že mu žalobkyňa sumu 20.000 EUR poskytla na zabezpečenie spoločných aktivít nepreukázal a vzájomná komunikácia strán sporu predložená žalobkyňou potvrdzuje skutkové tvrdenia uvedené v žalobe).

16.3. Len pre úplnosť odvolací súd vo vzťahu k Trestnému rozkazu vydanému Okresným súdom Košice II dňa 27.2.2023, právoplatnému dňa 17.3.2023 pod č.k. 5T/8/2023-339, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, ktorý žalobkyňa predložila v odvolacom konaní udáva, že naň nie je možné prihliadať, nakoľko bol predložený po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

17. Na základe uvedeného bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdený (§ 387 ods. 1 CSP).

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 215 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v odvolacom konaní plne úspešný žalobca. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku súdnym úradníkom, samostatným uznesením (§ 262 ods. 1,2 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie zvonu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).